

for Ministeriet med Hensyn til visse Forelæsninger, og jeg kan altsaa ikke see, at det skulde være saa forstræffelig forkeert, som den ærede Taler meente, at man gjorde det Samme gjældende for Personer, da Forskjellen i Realiteten dog ikke er meget stor. Tøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at der upaatvivlelig i det Underbilag, som er kommen til Udvalgets Kundskab, udtrykkelig er henpeget til, at disse 703 Rd. vare bestemte til Forhøielse af Amanuenserne og Betjentenes Lønninger.

Ordføreren: Til hvad der er sagt her angaaende Udvalgets Indstilling om de Penge, som hidtil ere gaaede til Værkstedforstanderen, skal jeg sige, at det forekommer mig at være ganske klart, at naar man følger den Fortolkning, den høitærede Minister har gjort gjældende af § 15, der lyder saaledes: „til Inspecteuren, Værkstedforstanderen, 5 Amanuenser, en Mechanikus og 4 Betjente 4,100 Rd.“, saa kan man ved en simpel Consequents faae ud, at man, naar man ikke behøver dem, kan f. Ex. afskedige Inspecteuren, Værkstedforstanderen, en Mechanikus, alle Betjentene og 3 Amanuenser, og give hele Summen til de to Amanuenser, der blive tilbage, ja, endog til 1. Jeg siger det naturligtvis ikke som Noget, der vil see, men det er mod de urigtige Consequents, man værger sig. Dette vil derimod neppe kunne see ved § 14; det vil ikke, medmindre man gif ud paa ikke at ville naae det ved Anstalten tilfugtede Maal, kunne tænkes, at man ved den polytechniske Læreaanstalt vilde lade Forelæsningerne vedblive paa anden Maade end saaledes, at de bleve til Anstaltens Gavn. Det er en nødvendig Følge af, at Anstalten nu har den Natur, den engang har; Betryggelsen med Hensyn til § 14 ligger dert, at Pengene virkelig vilde blive anvendte til Anstaltens Gavn, hvorimod der ikke ligger nogen Betryggelse i § 15, naar man fortolker den paa den Maade, som den høitærede Minister har gjort gjældende.

Jeg skal dernæst med nogle saa Ord vende

mig til den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgfreds (Høgsbro), der har talt i Mindretallets Navn med Hensyn til Bygningsforetagenderne. Jeg skal henstille, om det ikke var rigtigt, at den ærede Forslagsstiller tog sit Forslag tilbage, da det lider af væsentlige formelle Mangler; Thingets høitærede Formand har allerede gjort opmærksom paa, at det Mindretal, der har stillet Endringsforslaget, har forglemmt at tage den tilsvarende Sum bort ved Sorø Akademi, men dertil kommer endnu, at der ogsaa ved Forslaget vil komme den allerførste Vildere i selve den polytechniske Læreaanstalts Budget. Jeg vil blot bede den ærede Forslagsstiller tænke sig denne Sum falde bort, hvor skal saa Reservecapitalen hen? Den ærede Forslagsstiller har aldeles glemt, hvad der tidligere er skeet, og hvad der var anført i den første Betænkning, jeg udarbejdede. Den blev dengang udarbejdet under den Forudsætning, at man vilde lade denne Sum falde bort; dengang var der paa Indtægtsiden opført Renter af Reservecapitalen som Nr. 2, og de maatte jo med derind under; det kunde ikke være anderledes; altsaa, de formelle Mangler vilde blive bethdelige; jeg siger ingenlunde dette angaaende Sagens Realitet, for det kan jo blive rettet til 3die Behandling, men jeg siger det blot for at vise, hvad Følgen vil blive af Forslagets Fastholdelse nu; jeg troer rigtignok ikke, at det gaaer igjennem, men det er dog muligt, og saa vil der komme det største Virvar ud deraf. Hvad dernæst de Grunde angaaer, som ere blevne anførte af den ærede Rigsdagsmand, da skal jeg, til hvad der er sagt af de meget ærede Herrer, der have talt før mig, kun sige, at den ærede Rigsdagsmands hele Argumentation kun gif ud paa to Ting; den ene var hans store Kjærlighed til Sorø Akademi og hans store Sorg over at see dette saaledes behandlet, og den anden var, at han sagde: Lad os vente, indtil vi see, om ikke Universitetet og den polytechniske Læreaanstalt kunne blive forenede.